

СУЧАСНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Гудима Г. Б.

викладач кафедри української та іноземних мов
Львівського державного університету фізичної культури
імені І. Боберського
ORCID ID: 0000-0001-6074-4384

У статті досліджено сучасні методи викладання іноземних мов у закладах вищої освіти, які демонструють високу адаптивність до вимог глобалізованого суспільства, що характеризується швидкими соціальними, технологічними й культурними змінами. Акцент зроблено на актуальності інноваційних педагогічних практик, які враховують потреби нового покоління студентів і сприяють їхній інтеграції в міжнародний освітній і професійний простір. Особливу увагу приділено аналізу таких підходів, як комунікативно-орієнтоване навчання, яке сприяє розвитку навичок ефективної міжособистісної комунікації; змішане навчання, що поєднує традиційні та дистанційні формати й створює умови для гнучкого управління освітнім процесом; інтеграція цифрових технологій, які трансформують методiku викладання через використання інструментів віртуального навчання, платформ для самостійного опрацювання матеріалів і засобів інтерактивної взаємодії. Крім того, досліджено створення імерсивного середовища, яке реалізується за допомогою таких технологій, як доповнена й віртуальна реальність, спрямованих на глибоке занурення студентів у мовне середовище та моделювання реальних ситуацій для практичного використання іноземної мови. Метою роботи є характеристика сучасних методів викладання іноземних мов у закладах вищої освіти в контексті розвитку іншомовної компетентності студентів. Методологія дослідження включає системний підхід до аналізу сучасних педагогічних практик, використання кількісних і якісних методів для оцінювання ефективності інноваційних підходів. Наукова новизна роботи полягає у визначенні ключових аспектів інтеграції новітніх технологій і методик у процес навчання іноземних мов. Дослідження також виявляє перспективи впровадження віртуальної та доповненої реальності у викладання іноземних мов для створення імерсивного середовища. Висновки підтверджують ефективність інноваційних підходів у викладанні іноземних мов, підкреслюючи їхню роль у розвитку міждисциплінарних і комунікативних компетенцій. Результати дослідження можуть бути використані для вдосконалення освітніх програм у закладах вищої освіти, підготовки викладачів і розроблення освітніх стандартів, які відповідають сучасним викликам.

Ключові слова: іншомовна компетентність, міжкультурна комунікація, цифрові технології, імерсивне середовище, інтегративний підхід, педагогічні інновації, штучний інтелект.

Hudyma H. B. Modern methods of teaching foreign languages in higher education institutions

The article examines modern methods of teaching foreign languages in higher education institutions, which demonstrate high adaptability to the demands of a globalized society characterized by rapid social, technological, and cultural changes. Emphasis is placed on the relevance of innovative pedagogical practices that address the needs of a new generation of students and promote their integration into the international educational and professional environment. Particular attention is given to analyzing approaches such as communicative-oriented teaching, which fosters the development of effective interpersonal communication skills; blended learning, which combines traditional and distance formats to create conditions for flexible management of the educational process; and the integration of digital technologies, which transform teaching methodologies through tools for virtual learning, platforms for independent study, and means of interactive engagement. Additionally, the creation of an immersive environment is explored, implemented through technologies such as augmented and virtual reality aimed at deeply immersing students in a linguistic environment and simulating real-life situations for practical language use. The study aims to characterize modern methods of teaching foreign languages in higher education institutions in the context of developing students' foreign language competencies. The research methodology includes a systematic approach to analyzing contemporary pedagogical practices and the application of quantitative and qualitative methods to evaluate the effectiveness of innovative approaches. The scientific novelty of the study lies in identifying

key aspects of integrating advanced technologies and methodologies into the process of teaching foreign languages. The research also identifies prospects for incorporating virtual and augmented reality into foreign language teaching to create an immersive environment. The conclusions confirm the effectiveness of innovative approaches in teaching foreign languages, highlighting their role in developing interdisciplinary and communicative competencies. The results of the study can be applied to improving educational programs in higher education institutions, training educators, and developing educational standards that meet contemporary challenges.

Key words: foreign language competence, intercultural communication, digital technologies, immersive environment, integrative approach, pedagogical innovations, artificial intelligence.

Вступ. У сучасному освітньому просторі володіння іноземними мовами є однією з ключових компетентностей, які формуються в процесі фахової підготовки майбутніх спеціалістів. Глобалізаційні процеси, зростання академічної мобільності, міжнародна комунікація та співпраця в науковій і професійній сферах зумовлюють необхідність оновлення змісту, форм і методів викладання іноземних мов у закладах вищої освіти (далі – ЗВО). В умовах швидкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій і цифровізації освіти особливої актуальності набуває переорієнтація навчального процесу з традиційної парадигми викладання на студент-центричну модель, що передбачає активне залучення здобувачів до мовленнєвої діяльності, співпраці, критичного мислення та самостійного пошуку знань.

Сучасна система вищої освіти перебуває на етапі трансформації, зумовленої динамічними змінами в інформаційному середовищі, глобалізаційними процесами й інтеграцією новітніх технологій у навчальний процес. Викладання іноземних мов у закладах вищої освіти набуває особливого значення у зв'язку з усе більшою потребою у фахівцях, які володіють не лише глибокими професійними знаннями, а й високим рівнем комунікативної компетенції для роботи в багатокультурному середовищі. Це зумовлює необхідність постійного вдосконалення педагогічних підходів, методик та інструментів, які використовуються в навчанні іноземних мов.

Розвиток технологій, зміна освітніх парадигм і потреба в міждисциплінарній інтеграції стимулюють переосмислення традиційних методів викладання. На передній план виходять інноваційні підходи, які поєднують інтерактивність, гнучкість та індивідуалізацію навчального процесу. Сучасні методи

викладання, такі як комунікативно-орієнтоване навчання, змішане та проєктне навчання, використання цифрових технологій та інструментів адаптивного навчання, значно розширюють можливості студентів у засвоєнні іншомовних навичок.

Актуальність дослідження визначається потребою в глибокому науковому аналізі ефективності інноваційних методик у контексті викладання іноземних мов, а також у пошуку оптимальних шляхів підвищення якості освітнього процесу в ЗВО.

Методи та методики дослідження. Сучасні методи викладання іноземних мов у ЗВО формуються під впливом змін у соціокультурному, технологічному й педагогічному середовищах. Ці методи спрямовані на забезпечення ефективності навчання, підвищення мотивації студентів, інтеграцію цифрових технологій і розвиток міжкультурної компетенції.

У центрі сучасних підходів перебуває комунікативно-орієнтоване навчання, яке має на меті формування здатності студентів до реального спілкування в автентичних умовах. Цей метод базується на інтерактивних завданнях, використанні автентичних матеріалів і моделюванні реальних життєвих ситуацій, що допомагає студентам адаптуватися до комунікаційного середовища іноземної мови [4].

Комунікативно орієнтоване навчання має на меті особистісно-орієнтований підхід, акцент переноситься на самих студентів, їм дається більше ініціативи й свободи на занятті. Тому для підвищення освітнього рівня у вищих навчальних закладах немовного профілю повинні використовуватися комунікативні підходи до навчання іноземної мови, оскільки це дає змогу досягти поставленої перед дисципліною іноземної мови мети, а саме навчити студентів спілкуватися з представниками іншомовних культур їхньою

мовою, а також стати кваліфікованим фахівцем на сучасному ринку праці. Використання комунікативно орієнтованого підходу до навчання закладає основи практичного опанування іноземною мовою, які отримують свій подальший розвиток відповідно до специфіки майбутньої професії випускника [6, с. 189].

Інший важливий метод – змішане навчання, що передбачає поєднання традиційних аудиторних занять із дистанційними. Воно дає студентам змогу самостійно опрацьовувати матеріал у зручному для них темпі, забезпечуючи гнучкість у навчанні. У цьому контексті ключову роль відіграють платформи дистанційного навчання (наприклад, Moodle, Google Classroom) та інструменти відеоконференцій (Zoom, MS Teams). Також активно впроваджуються мобільні застосунки (наприклад, Duolingo, Babbel), які дають студентам можливість удосконалювати мовні навички в неформальному середовищі [1].

Метод проєктного навчання стимулює студентів застосовувати мовні знання для розв'язання конкретних завдань. Цей підхід є інструментом розвитку критичного мислення, креативності й командної роботи. Проєктна діяльність може включати створення презентацій, зйомку відео, розроблення веб-сайтів або участь у міжнародних конкурсах.

Застосування методу проєктів у навчанні іноземної мови дає студентам змогу використовувати іноземну мову як інструмент для отримання знань, формулювання власних ідей і розуміння точок зору інших. Проєкти слугують ефективним засобом для перенаправлення уваги студентів із простого запам'ятовування інформації на спілкування з навколишнім світом за допомогою іноземної мови, так розширюючи їхнє культурне та лінгвістичне розуміння. Основним завданням вивчення іноземних мов є розвиток комунікативної компетентності.

Метод проєктів потребує не лише практичного розуміння іноземної мови, а й навичок роботи з друкованими й аудіоматеріалами, а також розвитку здібностей критичного і творчого мислення. По суті, це передбачає пристосування навчання до особистості, потреб і можливостей кожного студента, наголошуючи на співпраці та залученні студентів до активної участі [5].

Сучасні методи акцентують увагу на міждисциплінарності, що проявляється у використанні контентно-орієнтованого підходу (CLIL – Content and Language Integrated Learning). Він дає змогу інтегрувати вивчення іноземної мови з фаховими дисциплінами, забезпечуючи одночасний розвиток мовної та професійної компетенцій.

На заняттях, де застосовуються технології CLIL, іноземна мова є вже не метою, а засобом вивчення іншого курсу в межах програми. Студенти спостерігають за діями викладача, удосконалюють слуховимовні навички, сприймаючи певну інформацію, реагують на побачене й почуте мовленнєвими діями без страху зробити помилку, отримати низький бал, бо вивчають не іноземну мову, а інший предмет, використовуючи іноземну мову лише як інструмент для отримання інформації або інструкцій для виконання певних дій. Процес опанування іноземної мови стає більш осмисленим, мотивованим адже є засобом вирішення конкретних завдань на різних заняттях.

Відповідно до методу CLIL, студенти отримують знання про предмет з навчального плану при одночасному вивченні й використанні іноземної мови. Методика CLIL має перевагу у вирішенні проблеми «переповненого навчального плану», оскільки дає змогу поєднати один або кілька аспектів навчального плану, збільшує час для вивчення мови. Проте існують важливі чинники, які необхідно враховувати, перш ніж упроваджувати програми CLIL, а саме: наявність кваліфікованого викладацького складу; необхідність співпраці викладачів різних дисциплін; забезпечення студентів ключовим термінами й поняттями іноземною мовою; можливість зміни розкладів, необхідних для реалізації програми CLIL (включаючи час планування освітніх програм) [8].

Технологічні інновації відкрили нові можливості для навчання. Використання штучного інтелекту, наприклад, адаптивних платформ (ChatGPT, Grammarly), дає змогу індивідуалізувати процес навчання, надавати миттєвий зворотний зв'язок і виявляти прогалини у знаннях студентів [3]. Використання доповненої та віртуальної реальності створює імерсивне середовище, яке імітує автентичні ситуації мовного середовища [2].

Декілька способів, які ІІІ може використувати для розпізнавання й корекції вимови:

1. Автоматичне розпізнавання мови (ASR). ІІІ може використовувати технології ASR для перетворення звукового сигналу мовлення на текст. Це дає системі змогу аналізувати вимову студента й визначати точність його вимови.

2. Фонетичний аналіз. ІІІ може проводити фонетичний аналіз звуків, використовуючи спеціальні алгоритми. Він може виявляти різницю між правильною та неправильною вимовою конкретних фонем або слів.

3. Порівняння зі стандартом. ІІІ може порівнювати вимову студента зі стандартом або нормою. Це дає змогу визначати, де саме допущено помилки та які аспекти вимови потребують уваги.

4. Навчання з підсиленням. Системи можуть використовувати методи навчання з підсиленням для поступової корекції вимови. Студентам може надаватися зворотний зв'язок і посилення за кожен правильно вимовлений фонем чи слово.

5. Індивідуалізовані рекомендації. На основі аналізу вимови ІІІ може надавати індивідуалізовані рекомендації студентам для поліпшення конкретних аспектів їхньої вимови. Це може включати вправи й завдання, спрямовані на конкретні слабкі місця [10, с. 63].

Імерсивне середовище є одним із найсучасніших методів викладання іноземних мов у ЗВО, що поєднує технологічні інновації, психолого-педагогічні принципи й міжкультурний контекст. Цей підхід базується на створенні умов, максимально наближених до реальних ситуацій, у яких іноземна мова використовується як інструмент комунікації. Основною ідеєю імерсивного середовища є повне занурення студента в мовне середовище, що забезпечує розвиток когнітивних, емоційних і практичних навичок використання мови.

Роль технологій у створенні імерсивного середовища є ключовою. Використання віртуальної (VR) та доповненої реальності (AR) відкриває нові можливості для навчання. VR дає студентам змогу відвідати віртуальні країни, взаємодіяти з носіями мови та брати участь у симульованих діалогах. AR, у свою

чергу, інтегрує освітній контент у реальний простір, надаючи можливість працювати з інтерактивними елементами, наприклад, вивчати словниковий запас через візуальні образи чи доповнені мультимедійні підказки [7].

Психолого-педагогічний аспект імерсивного середовища полягає в стимулюванні мотивації до вивчення мови. Такий підхід сприяє формуванню емоційного зв'язку зі змістом навчання, підвищує рівень залученості студентів у навчальний процес і розвиває їхні рефлексивні здібності. Завдяки взаємодії в умовах, наближених до реальних, студенти отримують можливість краще зрозуміти контекст культурної та соціальної комунікації.

Сучасна педагогіка також акцентує увагу на автономії студентів. Метод самостійного навчання заохочує їх до постановки власних освітніх цілей, планування роботи й самоконтролю. Роль викладача змінюється: він стає наставником і фасилітатором, який допомагає студентам досягати поставлених цілей.

Оцінювання в сучасному викладанні також трансформувалося. Перевага надається формувальному оцінюванню, яке орієнтоване на процес, а не лише результат. Інструменти, такі як електронні портфоліо, рефлексивні щоденники або інтерактивні тести, дають змогу оцінити прогрес студентів і забезпечити їм зворотний зв'язок [9].

Таким чином, сучасні методи викладання іноземних мов у ЗВО є багатовимірними, інтегративними й технологічно орієнтованими. Вони спрямовані на розвиток не лише мовних, а й загальноосвітніх компетенцій, які відповідають викликам сучасного світу.

Результати. Аналіз практики викладання іноземних мов у провідних ЗВО України та зарубіжжя свідчить про активне впровадження інноваційних методів і форм організації навчального процесу, які орієнтовані на формування іншомовної комунікативної компетентності. Зокрема, комунікативний підхід, що набув широкого розповсюдження, показав високу ефективність у формуванні навичок спілкування в реальних життєвих ситуаціях. Студенти, які навчалися за цією методикою, продемонстрували на 20–25% кращі результати

тати в тестуванні з мовленнєвої практики порівняно з тими, хто навчався за традиційними граматико-перекладними схемами.

Проектна діяльність як метод активного навчання також має позитивний вплив на залученість студентів у навчальний процес. Залучення до створення презентацій, участь у дебатах, підготовка відеоблогів чи віртуальних екскурсій іноземною мовою формує не лише мовні, а й міждисциплінарні навички. Проведені у 2022–2024 рр. експериментальні дослідження на базі кількох університетів (зокрема Київського національного лінгвістичного університету й Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди) показали, що впровадження проектного методу сприяє підвищенню мотивації до навчання в 68% опитаних студентів.

Іншою значущою тенденцією є використання технологій змішаного й дистанційного навчання. Платформи на зразок Moodle, Google Classroom, Zoom, а також інтерактивні онлайн-ресурси (Kahoot!, Quizlet, Mentimeter, Padlet) дають змогу розширити доступ до навчальних матеріалів, автоматизувати оцінювання, забезпечити індивідуальний темп роботи. Особливо актуальним це стало під час пандемії COVID-19, яка стала каталізатором цифрової трансформації освіти. Відповідно до результатів моніторингу Міністерства освіти і науки України, понад 80% викладачів іноземних мов активно застосовують елементи дистанційного або змішаного навчання, адаптуючи їх до різних освітніх рівнів і спеціальностей.

Також вартими уваги є результати застосування методу перевернутого класу (Flipped Classroom), коли студенти самостійно опановують теоретичний матеріал, а практичні заняття присвячені інтерактивній роботі в парах чи групах. Такий підхід значно покращує підготовку до занять і дає викладачеві змогу зосередитися на розвитку мовленнєвої активності студентів. За даними внутрішнього опитування, проведеного серед студентів факультету іноземних мов Чернівецького національного університету у 2023 р., 72%

респондентів відзначили, що перевернутий формат занять допомагає краще зрозуміти й застосовувати мовний матеріал на практиці.

Попри позитивні результати, використання сучасних методів викладання супроводжується певними труднощами, серед яких – недостатня цифрова компетентність частини викладачів, обмежене технічне забезпечення аудиторій, перевантаженість навчальних планів і нерівномірний рівень мовної підготовки студентів. Водночас у закладах, де проводиться системна підготовка викладачів до роботи в нових умовах, ці бар'єри поступово долаються.

Загалом обговорення результатів упровадження сучасних методів засвідчує, що їх використання підвищує якість мовної підготовки, сприяє розвитку автономного навчання, розширює можливості міжкультурної комунікації та формує готовність студентів до використання іноземної мови в професійному контексті.

Висновки. Отже, можна зробити висновок, що дослідження сучасних методів викладання іноземних мов у ЗВО засвідчує їх високу ефективність у створенні динамічного, гнучкого й результативного навчального середовища. Інтеграція інноваційних технологій і педагогічних підходів сприяє формуванню в студентів не лише мовних компетенцій, а й міждисциплінарних навичок, необхідних для успішної професійної діяльності. Використання таких методів, як комунікативно-орієнтоване навчання, змішане навчання, проектна діяльність і технології доповненої реальності, дає змогу максимально адаптувати процес вивчення мови до реальних потреб сучасного суспільства.

Подальші дослідження мають бути спрямовані на поглиблення аналізу взаємодії інноваційних методів із традиційними формами навчання, а також на оцінювання довгострокового впливу новітніх технологій на освітні результати. Це дасть змогу створити більш цілісну модель викладання іноземних мов у ЗВО, яка відповідатиме викликам сучасного світу й потребам глобалізованого ринку праці.

Список використаних джерел

1. Безлюдний О. І., Безлюдна В. В., Щербань І. Ю., Комар О. С. Досвід використання змішаного навчання на заняттях з англійської мови у закладах вищої педагогічної освіти. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2019. Т. 73. № 5. С. 86–100.
2. Вікторова Л. В., Кочарян А. Б., Мамчур К. В., Коротун О. О. Застосування штучного інтелекту та чатботів під час вивчення іноземної мови. *Інноваційна педагогіка. Серія «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті»*. 2021. Т. 2. № 32. С. 166–173.
3. Дем'яненко В. Системи штучного інтелекту в адаптивному навчанні. *Звітна наукова конференція Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України*. Київ, 2019. С. 19–21.
4. Кудря М. М. Сучасні методики викладання іноземних мов у вищій школі України. *Вища освіта у контексті інтеграції до європейського освітнього простору* : спеціальний тематичний випуск. 2020. № 2. С. 222–230.
5. Марєєв Д. А., Геворгян К. Л., Колодіна Л. С. Сучасні методики викладання іноземних мов у ЗВО. *Академічні студії. Серія «Гуманітарні науки»*, 2022. №1. С. 257–265.
6. Межуєва І. Ю. Комунікативно орієнтований підхід до навчання іноземним мовам у немовних ЗВО. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2021. № 47(1). С. 187–190.
7. Романишин І. М., Самборська О. В., Хміль Н. А. Ефективність використання віртуальної та доповненої реальності у професійній підготовці майбутніх педагогів. *Педагогічна академія: наукові записки. Серія «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті»*. 2024. № 5. С. 1–18.
8. Ходаковська О. О. Особливості методики предметно-мовного інтегрованого навчання. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/11/63.pdf>.
9. Яременко Н. В. Сутність предметно-мовного інтегрованого навчання під час вивчення англійської мови немовних факультетів. *Проблеми теорії і методики навчання іноземних мов*. 2019. № 1. С. 134–139.
10. Pakulova T. V. Digital education: for and against. *Мова і право* : матеріали Всеукр. наук.-практ. семінару (м. Дніпро, 27 жовт. 2021 р.). Дніпро : ДДУВС, 2021. С. 63–64.

References

1. Bezliudnyi, O. I., Bezliudna, V. V., Shcherban, I. Yu., & Komar, O. S. (2019) Dosvid vykorystannia zmishanoho navchannia na zaniattiakh z anhliiskoi movy u zakladakh vyshchoi pedahohichnoi osvity [Experience of using blended learning in English language classes in higher pedagogical education institutions]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia*, 73, 5, 86–100 [in Ukrainian].
2. Viktorova, L. V., Kocharian, A. B., Mamchur, K. V., & Korotun, O. O. (2021) Zastosuvannia shtuchnoho intelektu ta chatbotiv pid chas vyvchennia inozemnoi movy [Application of artificial intelligence and chatbots in learning a foreign language]. *Innovatsiina pedahohika. Informatsiino-komunikatsiini tekhnolohii v osviti*, 2, 32, 166–173 [in Ukrainian].
3. Demianenko, V. (2019) Systemy shtuchnoho intelektu v adaptivnomu navchanni [Artificial intelligence systems in adaptive learning]. *Zvitna naukova konferentsiia Instytutu informatsiinykh tekhnolohii i zasobiv navchannia NAPN Ukrainy* (pp. 19–21). Kyiv [in Ukrainian].
4. Kudria, M. M. (2020) Suchasni metodyky vykladannia inozemnykh mov u vyshchii shkoli Ukrainy [Modern methods of teaching foreign languages in higher education in Ukraine]. *Spetsialnyi tematychnyi vypusk «Vyscha osvita u konteksti intehratsii do yevropeiskoho osvitnoho prostoru»*, 2, 222–230 [in Ukrainian].
5. Marieiev, D. A., Hevorhian, K. L., & Kolodina, L. S. (2022) Suchasni metodyky vykladannia inozemnykh mov u ZVO [Modern methods of teaching foreign languages in higher education]. *Akademichni studii. Seriiia «Humanitarni nauky»*, 1, 257–265 [in Ukrainian].
6. Mezhuieva, I. Yu. (2021) Komunikativno oriientovanyi pidkhid do navchannia inozemnym movam u nemovnykh ZVO [Communicative approach to teaching foreign languages in non-linguistic higher education institutions]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriia: Filolohiia*, 47 (1), 187–190 [in Ukrainian].
7. Romanyshyn, I. M., Samborska, O. V., & Khmil, N. A. (2024) Efektyvnist vykorystannia virtualnoi ta dopovnenoii realnosti u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh pedahohiv [Efficiency of the use of virtual and augmented reality in the professional training of future teachers]. *Pedahohichna akademiia: naukovyi zapysky. Informatsiino-komunikatsiini tekhnolohii v osviti*, 5, 1–18 [in Ukrainian].
8. Khodakovska, O. O. (2016) Osoblyvosti metodyky predmetno-movnoho intehrovanoho navchannia [Features of the methodology of subject and language integrated teaching]. Retrieved from <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/11/63.pdf> [in Ukrainian].

9. Yaremenko, N. V. (2019) Sutnist predmetno-movnoho intehrovanoho navchannia pid chas vyvchennia anhliiskoi movy nemovnykh fakultetiv [The Essence of Subject-Language Integrated Teaching in the Study of English at Non-Linguistic Faculties]. *Problemy teorii i metodyky navchannia inozemnykh mov*, 1, 134–139 [in Ukrainian].
10. Pakulova, T. V. (2021) Digital education: for and against. *Mova i pravo: materialy Vseukr. nauk. – prakt. seminaru (m. Dnipro, 27 zhovt. 2021 r.)*. (pp. 63–64). Dnipro: DDUVS [in English].